ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ



Το Γερμανικό κατεστημένο διεκδικεί μερίδιο από τους νέους πολεμικούς εξοπλισμούς και το «νέο στρατό» των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για αυτό εκβιάζει με το ΝΑΤΟ

Άστραψε και βρόντησε η υπουργός Άμυνας της Γερμανίας Ούρσουλα Φον Ντερ Λάιεν, επίδοξη διάδοχος της Μέρκελ, σύμφωνα με τις δημοσιογραφικές πληροφορίες. Σε συνέντευξή στην «Sueddeutsche Zeitung», ενόψει της συνάντησης των Υπουργών Άμυνας του ΝΑΤΟ, τονίζει, μεταξύ άλλων, ότι «παρ' όλες τις διαφωνίες για οικονομικά και κοινωνικά θέματα, η Ελλάδα δεν επιτρέπεται να διακινδυνεύσει την εμπιστοσύνη στην αξιοπιστία της σε ό,τι αφορά τα θέματα ασφάλειας, η οποία αναπτύχθηκε κατά τη διάρκεια δεκαετιών». Τη θέση του στο ΝΑΤΟ ρισκάρει το ελληνικό κράτος, με την προσέγγιση προς τη Ρωσία, εκτιμά η υπουργός Άμυνας της Γερμανίας, Ούρσουλα Φον Ντερ Λάιεν.

Ζητά από την Ελλάδα να τοποθετηθεί και επισημαίνει: «Μπορούμε στην καθημερινότητα να συζητάμε για το πώς θα διαμορφώσουμε τη διαδικασία μεταρρυθμίσεων στην Ευρώπη. Δεν πρέπει όμως να υπάρχει αμφιβολία για το ότι συμφωνούμε στις βασικές αξίες», για να καταλήξει: «Όποιος ζητά αλληλεγγύη, πρέπει και να συμπεριφέρεται αλληλέγγυα».
Έχει σημασία να δούμε τι κρύβεται πίσω από αυτούς τους εκβιασμούς, στους οποίους καταλήγει το γερμανικό πολιτικό προσωπικό θέτοντας ζήτημα εξόδου από το ΝΑΤΟ, μετά τις απειλές εκδίωξης από το ΕΥΡΩ. Όμως και οι δύο αυτές απειλές έχουν τρία κοινά χαρακτηριστικά: Πρώτον, **θα χαροποιούσαν σε μεγάλο βαθμό το λαό μας,** καθώς θα μας αφαιρούσαν τεράστια βάρη, θα γλυτώναμε ένα μηχανισμό θωράκισης της αστικής κυριαρχίας που μας θεωρεί «ασύμμετρη απειλή» και δε θα ήμασταν πλέον συνυπεύθυνοι των τεράστιων εγκλημάτων της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Δεύτερον, **είναι εξίσου «τζούφιες» και αδύνατες.** Τρίτον, **αποκαλύπτουν τα πραγματικά πολιτικά και οικονομικά επίδικα.**
Από το 1996 και μετά την Κρίση των Ιμίων, το ελληνικό αστικό κατεστημένο άρχισε μια στρατηγικού χαρακτήρα επιχείρηση, η οποία κομβικά ονομάστηκε «Ισχυρή Ελλάδα». Ο αστικός εκσυγχρονισμός του Σημίτη είχε ως βασικούς άξονες την αναδιάρθρωση των

εργασιακών-παραγωγικών σχέσεων, την ένταξη στο Ευρώ, την οικονομική διείσδυση της ελληνικής αστικής τάξης στο «Ζωτικό Χώρο» των Βαλκανίων, την ανασυγκρότηση των Ενόπλων Δυνάμεων, με την πρόσληψη μισθοφόρων και αγορές όπλων 25 δις ευρώ, για τις ανάγκες του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού, του αναβαθμισμένου ρόλου στη ΝΑ Ευρώπη και των αποστολών εκτός συνόρων, που γενικεύτηκαν.

Σημαντικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια έπαιξε το ευρωπαϊκό κατεστημένο: Έκανε τα «στραβά μάτια» για την είσοδο στο ευρώ. Στο πλαίσιο της «Διπλωματίας των Εξοπλισμών», η Γερμανία αναδείχτηκε σε έναν από τους σημαντικότερους προμηθευτές των Ενόπλων Δυνάμεων, με τη σύμπραξη σημαντικών μερίδων του ελληνικού κεφαλαίου. Ο κατάλογος είναι μακρύς [άρματα μάχης (LEOPARD), υποβρύχια (U-214), Α/Κ πυροβόλα (PzH-2000) κλπ]. Μερίδιο πήραν, ακόμα, η Ιταλία και η Γαλλία. Βέβαια, οι ΗΠΑ εξασφαλίζουν πάντα την προμήθεια του πολεμικού αεροσκάφους, ενώ μπαίνουν δυναμικά στο παιχνίδι, για πρώτη φορά, οι Ρώσοι: (S-300, TOR-M1 κλπ). Κάθε κλάδος και τομέας των Ενόπλων δυνάμεων, θα μπορούσε κανείς να πει σχηματικά, μετατρέπεται σε μια επιχειρηματική ροή από την άγρια φορολογία μεγάλων κοινωνικών μερίδων στα ταμεία πολυεθνικών συνεργασιών, ελληνικών και ξένων, στρατιωτικών-βιομηχανικών-εμπορικών κολοσσών, υποστηριζόμενων από τις αντίστοιχες μερίδες του εγχώριου κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Η νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έρχεται σε μεγάλο βαθμό να συνεχίσει την επιθετική και επικίνδυνη πολιτική ΝΔ-ΠΑΣΟΚ που έχουν ανοίξει το δρόμο με τη διαμόρφωση του συμμαχικού άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου. Θέτει με πιο επιθετικό και άμεσο τρόπο το ζήτημα της ΑΟΖ και της εκμετάλλευσης των ενεργειακών κοιτασμάτων, Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα με την Κύπρο, αναβάθμιση του ρόλου του ελληνικού κράτους στην Ανατολική Μεσόγειο.

Για να επιτευχθεί, όμως, αυτός ο στρατηγικός σχεδιασμός χρειάζεται την αφομοίωση του κόσμου της εργασίας σε ένα καινούργιο αστικό-εθνικό όραμα, διεθνείς συμμαχίες, Ένοπλες Δυνάμεις οργανωμένες-εκπαιδευμένες-εξοπλισμένες για την δράση τους ως πολεμική-κατασταλτική δύναμη εντός και εκτός συνόρων. **Χρειάζεται όπλα.**

Ο προσεκτικός μελετητής θα προσέξει ότι το προηγούμενο διάστημα, όταν ο Αβραμόπουλος ως υπουργός έφερνε στη Βουλή τις παραγγελίες -όλο και συχνότερα- μεταχειρισμένων όπλων του αμερικανικού στρατού, τα σημερινά κόμματα εξουσίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν καταψήφιζαν, αλλά ψήφιζαν λευκό. Η ουσιαστική αντίθεση ήταν, όχι το αν πρέπει να υπογραφούν οι συμβάσεις, αλλά το ποιος θα τις υπογράψει, απαιτώντας να είναι ζήτημα της επόμενης κυβέρνησης.

Το πρώτο που μπορεί να συμπεράνει κανείς είναι ότι το σύνολο των πρώην και των νυν κομμάτων εξουσίας δεν αμφισβητούν τις στρατηγικές στοχεύσεις και συμμαχίες του ελληνικού αστικού κόσμου. Αντίθετα, τις εξυπηρετούν.

Το δεύτερο είναι πιο χαρακτηριστικό: Τα προηγούμενα χρόνια, η Γερμανία κατόρθωνε -μέσω των Μνημονίων- να κατοχυρώνει τη σημαντική θέση της στους εξοπλισμούς των Ενόπλων Δυνάμεων. Δείτε πότε, από ποιους και πώς ρυθμίστηκε το θέμα των γερμανικών υποβρυχίων (τύπου 214) «που γέρνουν» και των ναυπηγείων, με πλήρη ικανοποίηση των γερμανικών επιδιώξεων. Με πρόσχημα τη δραματική κατάσταση της οικονομίας κατάφερναν να μπλοκάρουν με τους ανθρώπους τους στις κατάλληλες θέσεις, την προμήθεια κάθε οπλικού συστήματος από διαφορετικό προμηθευτή, κυρίως από τους ανταγωνιστές ΗΠΑ-Ρωσία.

Ήδη, από την τελευταία περίοδο του Δ. Αβραμόπουλου στο Πεντάγωνο, αυτό έχει αλλάξει: ο στρατός εφοδιάστηκε εκατοντάδες μεταχειρισμένα M113 και τεθωρακισμένα ABRAMS, παραγγελία που θα γίνει κομματιαστά (φυσικά, διατηρούμε όλη μας την αντίθεση για αυτά τα εξοπλιστικά προγράμματα)!

Εδώ όμως τίθενται δύο βασικά ερωτήματα: γιατί προμηθεύονται μεταχειρισμένα οπλικά συστήματα και γιατί γίνονται αυτοί οι εξοπλισμοί;

Όταν ο ελληνικός στρατός εφοδιάζεται μεταχειρισμένα (αμερικανικά) όπλα, ο αμερικανικός στρατός απαλλάσσεται του κόστους αποθήκευσης [ιδιαίτερα οξυμένο ζήτημα μετά την αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων από Ιράκ-Αφγανιστάν και ήδη η «ουκρανική κρίση» επιτρέπει τη «δωρεάν» παραχώρηση τους στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης που αντιμετωπίζουν την Ρωσία ως απειλή!]. Ενώ οι αμερικανικές πολεμικές βιομηχανίες κερδίζουν συμβόλαια συντήρησης-προμήθειας ανταλλακτικών και πυρομαχικών. Ταυτόχρονα, και με την λογική περιορισμού του τύπου των οπλικών μέσων, όποιος προμηθεύει τα μεταχειρισμένα, αύριο θα διεκδικήσει με καλύτερους όρους και την προμήθεια των σύγχρονων οπλικών συστημάτων. Και στις δύο περιπτώσεις, οι εξελίξεις αυτές συνδέονται με το μέλλον των ελληνικών πολεμικών βιομηχανιών.

Μπροστά μας αποκαλύπτεται η αλυσίδα του κέρδους: **μεταχειρισμένο οπλικό σύστημα – συντήρηση – ανταλλακτικά – πυρομαχικά – νέο οπλικό σύστημα – εγχώρια πολεμική βιομηχανία – συμπαραγωγή – εργολαβίες – προμήθειες στρατού – εξαγωγές!**

Η λωρίδα παραγωγής πολέμων, για την κρατική προβολή ισχύος σε εσωτερικό και εξωτερικό

και για την καλύτερη θέση του εθνικού κεφαλαίου στο διεθνές πλέγμα, συναντιέται με τη λωρίδα παραγωγής όπλων, για το νέο γύρο «ανάπτυξης» του αστικού μπλοκ εξουσίας και το νέο γύρο εκμετάλλευσης του φτηνού εργατικού δυναμικού και των φορολογικών και ελεγκτικών «διευκολύνσεων» για τις πολυεθνικές και πολυκλαδικές συνεργασίες των εγχώριων βιομηχάνων. Συναντιούνται και οι δύο ως λωρίδα παραγωγής κερδών για τις νέες επενδύσεις. Εμπορικοί αντιπρόσωποι, εφοπλιστές και βιομήχανοι πολέμου, μαζί με τράπεζες και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, με τις κατάλληλες συμμετοχές στα διοικητικά συμβούλια ΜΜΕ, κατασκευαστικών και εταιρειών υψηλής τεχνολογίας, συνωθούνται στο βόθρο της νέας «εθνικής ανάπτυξης», μοχλός της οποίας θα είναι και η ανασυγκρότηση της στρατιωτικής μηχανής των ιμπεριαλιστικών σχεδίων του ελληνικού κράτους. Αυτή είναι η «εθνική ανάπτυξη» των ΣΥΡΙΖ-ΑΝΕΛ!



Η απάντηση στο γιατί γίνονται αυτοί οι εξοπλισμοί δίνεται από την προσεκτική εξέταση των ίδιων των οπλικών συστημάτων: ελικόπτερα επιθετικά και ταχείας μεταφοράς προσωπικού, μέσα για τις Ειδικές Δυνάμεις, αεροσκάφη ναυτικής επιτήρησης ORION, υποβρύχια και πυραυλάκατοι, οχήματα μεταφοράς προσωπικού και βαριά τεθωρακισμένα κλπ. **Τα οπλικά αυτά συστήματα εντάσσονται στο πλαίσιο του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού, της αποτροπής ασύμμετρων απειλών (με «χειρουργικές» επεμβάσεις σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης) και του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδας-Κύπρου, στην επιβολής της Νέας Τάξης Πραγμάτων.**

Το Δόγμα Αποτροπής, ειδικά εδώ, ορίζεται από την σχέση κόστους-οφέλους (cost-benefit analysis): η όποια χρήση βίας, από τη μεριά του «εχθρού» θα καταλήγει ως μια ενέργεια υψηλού κόστους, που θα υπερβαίνει τα όποια αναμενόμενα οφέλη αυτός προσδοκά, την ώρα που η ομαλότητα θα αποκαθίσταται με στρατιωτικούς όρους στο εσωτερικό, διατηρώντας τη συνέχεια της κοινωνικής «τάξης και ασφάλειας», τη λειτουργικότητα των εμπορικών-ενεργειακών-βιομηχανικών δικτύων! Για αυτό χρειάζονται πολλαπλασιαστές ισχύος-διακλαδικότητα-ταχύτητα-δύναμη ακριβείας (εφαρμογή ισχύος σε μικρή περιοχή με καταστροφικά αποτελέσματα)! Επίσης, κι ως επακόλουθο του γεγονότος ότι πλέον έχουν περιοριστεί οι πόλεμοι μεταξύ των κρατών, έχουμε ραγδαία αύξηση των συγκρούσεων στο εσωτερικό των κρατών, είτε ως εξωτερικές επεμβάσεις είτε ως καταστολή κοινωνικών εξεγέρσεων. **Ο πόλεμος στην εποχή του Κοινοβουλευτικού Ολοκληρωτισμού**

αποκαλύπτει την ταξικότητα του.

Τέλος, η γεωστρατηγική θέση της Ελλάδας στο τρίγωνο «του διαβόλου» Καύκασος-Κρήτη-Κύπρος, η συσχέτιση του με το ενεργειακό ζήτημα (είτε λόγω εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων Αιγαίου-Ανατ. Μεσογείου, είτε λόγω των αγωγών) και ο στρατηγικός χαρακτήρας εμπορικών οδών και λιμένων μεταξύ Ανατολής-Δύσης, δίνουν τη δυνατότητα στον ελληνικό αστικό κόσμο να διεκδικεί αναβάθμιση του περιφερειακού του ιμπεριαλιστικού ρόλου.

Ας πάρουμε, όμως, μια γεύση από τον χορό δισεκατομμυρίων παραπλεύρως μιας «σκληρής και με στενά όρια» διαπραγμάτευσης στην οποία καλείται να παλέψει ο λαός για τα στενά όρια του «λιτού βίου» του.
Ας δούμε με ποια οπλικά συστήματα στοχεύουν να ενισχυθούν οι Ένοπλες Δυνάμεις από ΗΠΑ-Ρωσία:
Υποστήριξη για S-300 και TOR-M1 & Ρωσική πρόταση ευρύτερης Στρατιωτικής Συνεργασίας



Στην συνάντηση του με τον πρέσβη κ. Andrey Maslov ο κ Καμμένος ανακοίνωσε ότι ήδη βρίσκεται στην Ρωσία επιτροπή της Πολεμικής Αεροπορίας για ζητήματα υποστήριξης των αντιαεροπορικών μεγάλου βεληνεκούς S-300, που πάντα ήταν προβληματική ελλείψει πλαισίου υποστήριξης και ροής ανταλλακτικών. Επίσης, ο υπουργός είπε ότι ετοιμάζεται επίσκεψη αντίστοιχης επιτροπής του Στρατού στην Ρωσία για τα αντιαεροπορικά μεσαίου βεληνεκούς TOR-M1.

Σχολιάζοντας την είδηση ότι ο υπουργός ‘Αμυνας της Ρωσίας Σεργκέι Σοϊγκού προσκάλεσε στη Μόσχα τον Έλληνα ομόλογό του Πάνο Καμμένο, ο κορυφαίος Ρώσος αναλυτής Ίγκορ Κοροτσένκο από το «Κοινωνικό Συμβούλιο παρά τω Υπουργείο Άμυνας» και διευθυντής του «Κέντρου Ανάλυσης του Διεθνούς Εμπορίου Όπλων», εκτίμησε ότι τα βασικά θέματα, που θα μπορούσαν να συζητηθούν είναι «η ανταλλαγή πληροφοριών, οι προσκλήσεις παρατηρητών σε ασκήσεις, η απλοποιημένη διαδικασία εισόδου των ρωσικών πολεμικών πλοίων στα λιμάνια της Ελλάδας», καθώς και η παροχή πολεμικών συστημάτων, όπως και η εκπαίδευση των χειριστών των συστημάτων αυτών. «Έχουμε συγκεντρώσει πλούσια εμπειρία στον τομέα αυτό. Τις τελευταίες δεκαετίες η Ρωσία προμήθευσε την Ελλάδα με ποικίλα συστήματα και μονάδες αεράμυνας, ειδικότερα τους S-300, πλοία κατηγορίας χόβερκραφτ Zubr, καθώς και τεθωρακισμένα οχήματα, τα οποία χρειάζονται ανακαίνιση και

εκσυγχρονισμό», διαπιστώνει ο Κοροτσένκο.

Μια επίσκεψη του νέου υπουργού Άμυνας της Ελλάδας στη Ρωσία μπορεί να είναι αποδοτική ως προς την στρατιωτικο-τεχνική συνεργασία των δύο χωρών, εκτιμά ο αντιστράτηγος Γεβγκένι Μπουζίνσκι, πρώην επικεφαλής της Διεύθυνσης Διεθνών Συμφωνιών του Υπουργείου Άμυνας στη Μόσχα. «Η Ελλάδα είναι η μοναδική από τις ευρωπαϊκές νατοϊκές χώρες, η οποία έχει προμηθευθεί συστήματα αντιαεροπορικής άμυνας και αερόστρωμα πλοία», σημειώνει ο ίδιος.

«Νομίζω ότι τώρα αποκαθίσταται η αμυντική-τεχνική συνεργασία των χωρών μας. Εάν στο παρελθόν προμηθεύσαμε την Ελλάδα με συστήματα αεράμυνας S-300, τότε προοπτικά λόγος μπορεί να γίνει και για S-400», υποστήριξε ο επικεφαλής του Κέντρου Στρατιωτικών Προγνώσεων Ανατόλι Τσιγκανόκ, προσθέτοντας ότι η Ελλάδα ενδεχομένως να ενδιαφέρεται για αποβατικά σκάφη. Περαιτέρω αναμένεται να συμφωνηθούν ανταλλαγές επισκέψεων πολεμικών πλοίων των δύο χωρών και ειδικότερα την πρόσκληση πλοίων του Πολεμικού Ναυτικού σε ρωσικά λιμάνια του Εύξεινου Πόντου και πλοίων του ρωσικού Στόλου της Μαύρης Θάλασσας σε λιμάνια της Ελλάδας.

Ζήτησε Black Hawk – Στήριξη της ΕΑΒ και συνεργασία με την Lokheed Martin

Κόστος εκατοντάδων εκατ. Ευρώ & νέα κέρδη για το εγχώριο κεφάλαιο!



Στην πρόσφατη συνάντηση μεταξύ του Καμμένου και του πρέσβη των ΗΠΑ David Pearce, ο υπουργός άμυνας ζήτησε μεταχειρισμένα μεταφορικά ελικόπτερα **Black Hawk** για τα οποία από παλιότερα υπήρχε ελληνικό ενδιαφέρον αλλά η Ουάσιγκτον δεν είχε ανταποκριθεί. Ο Καμμένος επανέλαβε την ελληνική απόφαση **για τον εκσυγχρονισμό των 5 παροπλισμένων αεροσκαφών Ναυτικής Συνεργασίας P-3** από την εποχή της υπουργίας Μειμαράκη. Η εργασία θα γίνει στην ΕΑΒ και, όπως εκτιμούν αναλυτές, για να συζητηθεί με τον πρέσβη, φαίνεται ότι έκλεισε το θέμα και οι εργασίες θα γίνουν από την αμερικανική Lockheed Martin. Τα δυο αεροσκάφη είναι σε καλύτερη κατάσταση, έχουν ελεγχθεί και μπορούν να πετάξουν νωρίτερα, βάσει της μελέτης του ΓΕΝ. Απομένει η έγκριση των κονδυλίων από το Υπουργείο Οικονομικών, είπε ο Καμμένος. **Όσον αφορά την ΕΑΒ, ο υπουργός ανέφερε την πρόθεση της κυβέρνησης να διαμορφώσει την αεροπορική βιομηχανία της Τανάγρας σε επισκευαστικό κέντρο της αμερικανικής Λόκχηντ στην περιοχή.** Επ’

αυτού -που είναι κάτι που το προωθεί και η αμερικανική εταιρία- ζήτησε την αμερικανική κυβερνητική στήριξη.

Σε πρόσφατη ανάρτηση του onalert.gr γινόταν λόγος για «50-60 μεταχειρισμένα ελικόπτερα (ένοπλης) αναγνώρισης και (ελαφράς) επιθετικής κρούσης τύπου **OH-58D Kiowa Warrior»**, τα οποία «προσφέρουν οι ΗΠΑ […] αυτές τις ημέρες βρέθηκαν αμερικανοί αξιωματικοί και παρουσίασαν, μεταξύ άλλων, τις σχετικές προοπτικές ενώ συζήτησαν με την Αεροπορία Στρατού όλα όσα συναρτώνται με τυχόν επιλογή προμήθειας του συγκεκριμένου ελικοπτέρου, το οποίο μόλις αποσύρθηκε από τον αμερικανικό Στρατό. Οι περικοπές αμυντικών δαπανών και οι συνακόλουθες αλλαγές στην δομή δυνάμεων των Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ με αναγκαία **”λουκέτα”** σε βάσεις, οδηγούν τα εν λόγω ελικόπτερα […] ως Πλεονάζοντα Αμυντικά Είδη (Excess Defense Articles). Ο Αμερικανικός Στρατός διέθετε, τον Δεκέμβριο του ’13, **338 ενεργά OH-58 και η Εθνοφρουρά άλλα 30».**

Σχετική ενημέρωση επ’ αυτών είχε ο Αρχηγός ΓΕΣ Μανωλάς, κατά το πρόσφατο ταξίδι του στις ΗΠΑ και ήδη το θέμα μπήκε για συζήτηση – σε τεχνικό επίπεδο – στην ατζέντα της σύσκεψης που αφορούσε στην ανασκόπηση της τεχνικής υποστήριξης των ΗΠΑ […] με την επωνυμία «ΠΗΓΑΣΟΣ 2015» και έγινε από 12 έως 15 Ιανουαρίου 2015 […] Σκοπός της σύσκεψης ήταν, όπως ανακοινώθηκε, ”η εξέταση των υφιστάμενων, προγραμματισμένων ή ενδεχόμενων μελλοντικών προμηθειών αεροπορικού υλικού από τις ΗΠΑ, τα οποία στοχεύουν στην άμεση αναβάθμιση των δυνατοτήτων της Αεροπορίας Στρατού και στην κάλυψη επειγουσών επιχειρησιακών αναγκών”.

Πέραν των OH-58D Kiowa […] Για τα Σινούκ CH-47D το αιτούμενο ποσόν λέγεται ότι τελικά ξεπερνά τα 150-180 εκ. δολάρια. Έτσι ένα στοιχείο που εξετάζεται είναι το (πιθανό) κόστος κτήσης, το κόστος μεταφοράς στην Ελλάδα όσο και το κόστος κύκλου ζωής!»

Και οι εργαζόμενοι; Το δίλημμα της ενσωμάτωσης ή της ρήξης!

Δύο δρόμους έχουν να επιλέξουν το εργατικό κίνημα και η κοινωνική πλειοψηφία για τη στάση τους απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις: τους νέους εξοπλισμούς, την παραγωγική ανασυγκρότηση της «πολεμικής βιομηχανίας», την επιτάχυνση της εφαρμογής των νέων δογμάτων.

Ο ένας δρόμος είναι αυτός της υποταγής στα «αντικειμενικά όρια» της άμεσης ανακούφισης, η απόσπαση της από οποιαδήποτε πολιτική ανεξαρτησία (ακόμα περισσότερο – ευθύνη) του ίδιου του λαού από την (οποιαδήποτε) κυβέρνηση και το κράτος (που έχει

συνέχεια). Αυτός ο δρόμος σημαίνει την υποτίμηση της κοινωνικής πλειοψηφίας, η οποία έδωσε τεράστιες μάχες τα τελευταία χρόνια και τελικά επένδυσε ελπίδες στην «αριστερή διακυβέρνηση», σε διαπραγματευτικό χαρτί στο Σύνταγμα και τον Λευκό Πύργο (ή όπου αλλού), σε επιτροπή στήριξης της διαπραγμάτευσης «των ειδικών», «των πολιτικών» και «των επιστημόνων».

Σε αυτό τον δρόμο θα πρέπει να αναρωτηθεί κανείς τι σημαίνει αυτή η ανακούφιση (προϊόν της σύγχρονης αστικής δημοκρατίας που ολοένα αποκαλύπτει τα ολοκληρωτικά της χαρακτηριστικά), σαν μια κρατική υπόσχεση ή παραχώρηση, μπροστά στα γεωπολιτικά σχέδια και τα δις των «επενδύσεων» και των «επεκτάσεων» που σχεδιάζονται. **Την «πατριωτική» μετατροπή του ελληνικού κράτους σε πολύτιμο εξάρτημα της νέας πολεμικής μηχανής του ΝΑΤΟ και της ΕΕ.** Τι σημαίνει η εξαγορά μας με λίγα περισσότερα ψίχουλα από αυτά στα οποία κληθήκαμε να περιοριστούμε τα τελευταία χρόνια των μεταρρυθμίσεων, ως φτηνό καύσιμο των νέων «πολυεπίπεδων» συνεργασιών και συμμαχιών που θα αιματοκυλίσουν τους λαούς.



Ο άλλος δρόμος έχει να κάνει με την ανάληψη της πολιτικής ευθύνης που αναλογεί σε αυτό τον λαό. Αυτής που αναλογεί στον κόσμο της εργασίας, σε έλληνες και ξένους που βιώσανε την επίθεση του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού στα σύνορα και μέσα από αυτά, στην ανεργία και τα εργασιακά κάτεργα, που δώσανε σκληρές μάχες. Μάχες που είναι κρίμα να χαθούν στην περικοπή της ελπίδας σε «ρεαλιστικούς» και «αναγκαίους» συμβιβασμούς. **Ο δρόμος αυτός περνάει μέσα από το ξήλωμα όλων των μηχανισμών που μετατρέπουν τις κοινωνικές δυνατότητες, σε κέρδη για το κεφάλαιο, σε «μηχανισμούς ρευστότητας», σε «αποθεματικά διαθεσίμων».**

Όλα όσα περιγράφηκαν παραπάνω έχουν να κάνουν με μια νέα συγκρότηση των εθνικών οραμάτων για την Ελλάδα ως «κυρίαρχο κράτος» στην περιφέρεια των Βαλκανίων, της ΝΑ Μεσογείου και της Μ. Ανατολής. Ήδη συνωστίζονται σε αυτή τη «νέα εθνική προσπάθεια», έχοντας κλείσει προνομιακές θέσεις, οι «Μυτηλιναίοι», οι «Αλαφούζοι», οι «Κοκκαλαίοι», οι «Αγγελόπουλοι», οι «Μαρινάκηδες και οι Μελισσανίδηδες» κοκ. Το θέαμα αυτό λανσάρεται ως καινούριο, περιλαμβάνει πιθανώς και «νέους» επιχειρηματικούς παίκτες. Θα αναδείξει πιθανώς «αναδυόμενα» τζάκια.

Περιλαμβάνει, όμως, στα υπόγεια της εθνικής γαλέρας, μια πολύ παλιά θέση για τους αποκλεισμένους και τους «κάτω» και -φυσικά- για τη νεολαία, με ανανεωμένους όρους, με «νέους λόγους». Με voucher και ωφελούμενους. Με κρατικές ενισχύσεις της φτώχειας και ΜΚΟ. Με φαντάρους «τζάμπα εργατικό δυναμικό» που πληρώνει την ίδια τη θητεία του και αποκατάσταση των στρατιωτικών και των μισθών τους.

Αυτή η «εθνική ανάπτυξη» είναι οργανικά δεμένη με την ταξική κατάσταση που βιώνει ο λαός. Είναι ταυτόχρονα ο στόχος και το μεθοδολογικό εργαλείο της. Τα δεχόμαστε μαζί ή τα απορρίπτουμε μαζί.

Οι δυνάμεις της ΓΣΕΕ, της οποίας τα επιστημονικά ινστιτούτα περιγράφουν τις «εργαλειοθήκες επιχειρηματικής αναγέννησης» και τα «νέα σχέδια προσαρμογής του εργασιακού δυναμικού στις νέες συνθήκες», μηνύουν και απειλούν τους εργαζόμενους της ΕΛΒΟ στη Θεσσαλονίκη που δίνουν μάχη ενάντια στο κλείσιμο και την ιδιωτικοποίησή της και τις απολύσεις των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι, όμως, που δίνουν μάχη στην ΕΛΒΟ, περιγράφουν την εργασία τους κάπως διαφορετικά[1]. Απέναντι στις «εθνικές πολεμικές ανάγκες», περιγράφουν τη μετατροπή της βιομηχανίας που δουλεύουν σε μονάδα παραγωγής κοινωνικά αναγκαίων αγαθών.

Δεν μπορούν αυτές οι προσπάθειες να προχωρήσουν μόνες τους. Χρειάζεται η ίδια η κοινωνία να συμβάλλει και να συγκρουστεί με τα «εθνικά δίκαια» του πολιτικού προσωπικού, των επιχειρηματιών και των ομίλων τους, του καθεστωτικού συνδικαλισμού. Είναι ο μόνος τρόπος να επιβάλουμε το «κοινωνικά δίκαιο» των αναγκών μας.

Να πούμε ότι:

ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΑΜΕ-ΔΕΝ ΠΟΥΛΑΜΕ-ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ
ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΟΥΜΕ-ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ
ΚΙΝΗΜΑ ΜΑΖΙΚΟ ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠ' ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

• Μπλοκάρισμα και παύση όλων των πολεμικών εξοπλισμών.
• Μετατροπή των ΕΛΒΟ, ΕΑΒ, ΕΑΣ και των ναυπηγείων σε μονάδες παραγωγής για τις κοινωνικές ανάγκες. Καμία απόλυση, προσλήψεις προσωπικού με όλα τα αναγκαία εργασιακά δικαιώματα για αξιοπρεπή ζωή.
• Κανένας νέος μισθοφόρος στις Ένοπλες και Κατασταλτικές Δυνάμεις .
• Άμεση ικανοποίηση όλων των κοινωνικών αναγκών των φαντάρων και βελτίωση των όρων της θητείας τους. Άμεση μείωση της θητείας.

• **Απόσυρση όλων των συμφωνιών με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ.**

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΟΣΟ ΠΟΤΕ Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟΥ-ΑΝΤΙΜΙΛΙΤΑΡΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Η εναλλακτική πρόταση εξουσίας και διαχείρισης της αστικής πολιτικής που εκπροσωπούν ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, δείχνει αποφασισμένη να ακολουθήσει το δρόμο της Ε.Ε., του ΝΑΤΟ και του ΕΥΡΩΣΤΡΑΤΟΥ. Τα όποια ανοίγματα στην Ρωσία μπορεί να ερμηνεύονται ως διαπραγματευτικά χαρτιά στις καθοριστικές συνομιλίες με τα ιμπεριαλιστικά-καπιταλιστικά κέντρα, να λειτουργούν ως μοχλοί εξισορρόπησης, όμως σε καμιά περίπτωση δε θα αμφισβητήσουν τις στρατηγικές συμμαχίες του ελληνικού αστικού κόσμου.

Σε κάθε περίπτωση το εργατικό και αντιπολεμικό κίνημα πρέπει να σταθούν απέναντι σε αυτές τις αστικές πολιτικές. Να απαιτήσουμε την έξοδο από το ΝΑΤΟ, το κλείσιμο των βάσεων και την επιστροφή των στρατευμάτων που βρίσκονται εκτός συνόρων.

Σε κάθε περίπτωση η σκέψη και η αγωνία του εργαζόμενου λαού μας είναι στο πλευρό του καταπιεσμένου και εξεγερμένου της Παλαιστίνης, Ουκρανίας, Μέσης Ανατολής και των καπιταλιστικών μητροπόλεων.

Η ειρήνη στο Αιγαίο εξαρτάται αποκλειστικά από την κοινή πάλη των λαών. Από τον κοινό εργατικό διεθνιστικό αγώνα ενάντια στις κυβερνήσεις της αντεργατικής λαίλαπας, της ακραίας κρατικής καταστολής και τρομοκρατίας του σύγχρονου Κοινοβουλευτικού Ολοκληρωτισμού, στα τυχοδιωκτικά σχέδια τους. Ενάντια σε Ε.Ε.-ΝΑΤΟ.

Περιφρονώντας τα καλέσματα «εθνικής ενότητας και συμφιλίωσης» κάθε διαχειριστή της αστικής πολιτικής. Παλεύοντας ενάντια στις ιμπεριαλιστικές βλέψεις της δικής μας αστικής τάξης, που για να φτάσει να το διεκδικήσει, προηγουμένως, έχει δουλοποιήσει την εργατική της τάξη, την έχει υποτάξει και έχει απαλλοτριώσει την ταξική της συνείδηση.

Απειλώντας με μετατροπή της κρατικής σύγκρουσης σε ταξικό αγώνα για την ανατροπή του αστικού καθεστώτος εξουσίας, με στόχο την Κοινωνική Απελευθέρωση.

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ